

PARAULA DE BLOG

<http://quimcurbet.blogspot.com/>

Els humans vivim camuflats entre les fulles, com un element més de l'escenografia terrestre. De fet les nostres vides no són res més que una mena de bony, un accident del paisatge. Malgrat la nostra inapel·lable condició urbana, vivim entre la terra i el cel, tot contemplant els estralls que produeix el pas del temps entre nosaltres. Les nostres vides són com una mena de rosari que una mà poderosa va desgranant impertorbablement, molt per sobre dels nostres caps.

AVUI

Quan arriba la tardor ens adonem que ja hem fet tard per a moltes coses, les fulles s'esgrogueixen, els ocells fugen i els nostres ulls cansats prefereixen mirar-se la realitat de lluny, com si el paisatge fos l'altre costat d'un costat fosc, del qual nosaltres també voldríem fugir al preu que fos. Però no podem perquè tot està escrit en el gran llibre del món. [...]*

JOJA HOSABIA

HISTÒRIA

Aviat, un altre llibre pòstum de Josep Benet

Si fa poc ha sortit al carrer la biografia que Josep Benet va deixar pràcticament enllestida abans de morir sobre l'anarquista Joan Peiró, aviat es farà la mateixa operació amb el text que va fer sobre el demòcrata cristià Manuel Carrasco i Formiguera. Amb això es completarà el seu conjunt sobre cinc sentències de mort del franquisme a catalans de diferents tendències: Lluís Companys, Carles Rahola, Domènec Latorre i els esmentats. Tindrà cura de l'edició Josep Poca i Gaya.

ART

Per fi unitat entre tots els galeristes

El passat mes de febrer el Gremi de Galeries d'Art de Catalunya va celebrar amb èxit la primera edició de la Nit del Galerisme, una trobada del sector de les galeries que segueix el model de la Nit de l'Edició. La bona notícia és que per a la segona edició, que tindrà lloc a finals de febrer, s'ha aconseguit per primer cop la unió de totes les associacions de galeristes: el mateix Gremi, Art Barcelona, Art Catalunya i l'Associació de Galeristes Independents d'Art de Catalunya. Una bon inici de cara a futures accions.

ASSAIG

'Els altres catalans', versió sencera

Edicions 62 acaba de treure al carrer la versió no censurada de l'assaig *Els altres catalans*, el gran llibre de referència de Paco Candel, que el pròxim 23 de novembre farà un any que va morir. L'obra incorpora un pròleg de l'escriptora catalana d'origen marroquí Najat El Hachmi i ja es pot trobar a les llibreries, on coincideix amb la biografia que el periodista Genís Sinca ha dedicat a Candel, *La providència es diu Paco* (La Magrana), i de la qual ja vam parlar en aquest suplement.

AVUI+

Director: **Xavier Bosch**
Subdirector: **David González**
Coordinadors: **Ignasi Aragay, Ada Castells**
Projecte gràfic: **Manel Castilla, Cristina Córdoba**
Redacció i edició: **David Castillo, Montse Frisach, Andreu Gomila, Lluís Lloret, Eva Piquer**
Adreça electrònica: **scultura@avui.cat**

<http://jmtibau.blogspot.com/>

Un altre dels microcontes que m'he aficionat a escriure darrerament. Com podeu comprovar, aquest gènere no fa altra cosa que allunyar-me de la novel·la a la velocitat de la llum.

*"La immortalitat té els seus inconvenients", pensa l'agent d'assegurances de vida durant l'inútil intent de suïcidar-se.**

<http://lagarrofa.blogspot.com/>

Ep, aquí estem sota el garrofer, veient com pengen...! Deixeu que em desfogui...!

No puc suportar la gent que va de enteradilla per la vida. No puc, és superior a mi. Gent que no té un gram d'educació i no ho sap dissimular i sempre aboca el primer que té al cap, ple de serradures, sense solta ni volta, sense pensar. Aquesta gent que insulta, que es creu en possessió de la veritat i l'únic que fa es maquillar la mentida. Gent que té la cua de palla i s'acaba cremant. Gent que menja alls, però la boca li fa sempre pudor de merda. Gent que de segur que es dona per al·ludida quan parles d'alguna cosa. Aquesta gent que no és original i copia el que té més a prop, perquè així no cal esforçar-se. Gent a la qual sí que li posaria unes grans orelles de ruc. Gent, gentussa, personatges esperpèntics d'una història surrealista.*

<http://novembre1970.blogspot.com/>

Avui us parlaré d'Ignasi Blanch i la seva il·lustració.

Un artista català que va traspassar fronteres i que es va especialitzar en tècniques d'impressió i gravat al centre Künstlerhaus Bethanien de Berlín. Coincidint amb la caiguda del Mur de Berlín, fou escollit per participar en el projecte internacional East Side Gallery, com a únic representant de l'Estat espanyol. Mostra una bellesa en les textures de trama en blanc i negre, com si la poesia es trobés en el paper en blanc. Sempre m'han fascinat els dibuixos en blanc i negre, i els d'Ignasi Blanch són esplèndids.*

ENTRE COMETES

"Jo no he volgut mai ser escriptor. No he tingut mai aquesta vocació, aquesta ambició. Senzillament, jo escrivia. Jo em vaig trobar escrivint"

Josep M. Espinàs, escriptor 'L'Avenç'

FRANCESC MELCION

"Els escriptors tenen la responsabilitat moral de posar damunt la taula les preguntes que no ens volem fer, que ens fan por, que ens és més fàcil no plantejar"

Philippe Claudel, escriptor AVUI

JORDI GARCIA

"Abans era més intel·lectual i ara sóc més sensorial, però continuo valorant la raó per sobre del que és irracional"

Màrius Serra, escriptor AVUI

PERE VIRGLI

"La memòria ho barreja tot i aquesta és la meravella de la literatura, que diposita coses en un lloc molt íntim de les persones que després les recordaran"

Pedro Zarraluki, narrador 'Leer'

JORDI GARCIA